

Pravda.

Neoblomná, neochvejná,
pevná ako skala.
Potieraná, prekričaná,
a predsa stále stála.

Ako kryštál jasná,
pre toho, kto v nej stojí,
nádherná je,
krásna.

Ona tichom svojim
prehluší lži hukot,
ako srdce bitím svojim
nazývaným tlkot.

Mnoho búrok
zomlelo sa okolo.
No toho, čo by Pravdu zlomil,
nebolo.

Kto Pravdu v sebe nosí,
zlého nevyriekne,
i keby mal chodiť bosý,
konať bude iba pekne.

Čo Pravdou je,
to každý cíti.
Ona všetkých občerství,
ba aj ducha sýti.

Niet slov,
čo by ju vyjadrili.
No ten, čo v Pravde žije,
vedie život Bohu milý.

Aká je?
Každý sám na nej uzreje.
Ako znie?
Ako pieseň labute.

Nie uchom,
ale citom počuť ju,
srdcom ducha vidieť ju,
Pravdu odvekú.

Martin Kruták
foto: Zvončky, lúky pod Čebraťom

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/pravda

Last update: **11.10.2023 22:00**

